

Успіх підприємства виникає в результаті взаємодії всіх співробітників, які мають спільні цілі, які повинні бути реальні, розумітися кожним співробітником і відображати основний характер підприємства. Заклад, який не буде відрізнятися від багатьох інших, подібних йому, відразу ж запрограмоване на невдачу, провал і банкрутство.

Звичайно, реальне формування ефективної організаційної культури на підприємствах - питання майбутнього. Безпрецедентний динамізм епохи вимагає від підприємства вибору нового напрямку стратегічного розвитку. Будь – яке українське підприємство готельно – ресторанного господарства не може мати лише один з таких напрямів формування ефективної організаційної культури, яка дає кожному працівнику можливість реалізуватися та збагнути значимість своєї особистості.

Організація - живий дихаючий організм. І, як у будь-якого живого створіння, у нього є обличчя, імідж, філософія, історія і, не можна забувати, що у нього є культура.

О.С. Буданова, асист. (ХДУХТ, Харків)

РОЛЬ І МІСЦЕ ПЛАНУВАННЯ В УПРАВЛІННІ ПІДПРИЄМСТВОМ

Перш ніж почати будь-яку справу, людина має ретельно продумати, що саме, до якого строку, якими засобами і за допомогою яких джерел це має бути зроблено. В іншому випадку наміри можуть бути невиконаними. Отже, першою та основоположною стадією управління будь-яким видом доцільної діяльності завжди є процес постановки мети і пошук способів її виконання. саме до стадії постановки мети можна віднести передбачення, прогнозування і планування. Кінцевим результатом цієї стадії є побудова ідеальної моделі ходу виробничого процесу, скерованого на досягнення головної мети підприємства.

Процес управління підприємством складається з багатьох функцій. Кожна функція характеризується притаманним їй технологічним способом впливу на об'єкт управління. До їх числа входить і планування.

Функції управління завжди скеровані на досягнення цілей управління. Через те, що управління формується в рамках функції «планування-прогнозування», можна сказати, що дана функція в системі функцій управління підприємством є центральною. Функції управління в своїй основі є об'єктивними і є формами реалізації управлінських відносин, через які, в свою чергу, реалізуються вимоги економічних законів розвитку підприємства.

Функція планування слугує основою для прийняття управлінських рішень і являє собою управлінську діяльність, що передбачає вироблення цілей і завдань управління виробництвом, а також визначення шляхів реалізації планів для досягнення поставлених цілей.

Планування на будь-якому підприємстві базується на неповних даних, навіть якщо є добре налагоджена система бухгалтерського та статистичного обліку. проблема полягає в тому, що деякі аспекти функціонування економічної системи не підлягають оцінці, наприклад, дії конкурентів, економічні цикли, страйки, політична ситуація. Показники кон'юнктури ринку є вихідними для складання плану підприємства. Саме тому планування, зазвичай, тим легше чим більше підприємство (хоча на невеликих підприємствах деякі фактори виробництва є більш осяжними для керівництва, ніж на великих). Ці обставини надають плануванню вірогідносний характер.

Процес планування характеризується рядом специфічних рис. По-перше, планування має два боки: соціально-економічний та організаційно-технічний. Організаційно-технічний бік зумовлений кооперацією праці і залежить від рівня засобів та методів планування. Соціально-економічний бік визначається соціально-економічними умовами суспільства. Тому сутність планування виробництва слід оцінювати з двох боків: з боку організаційно-технічних характеристик і з боку соціально-економічних умов. Інакше неможливо розкрити причинно-наслідкові залежності, які визначають цілі, форми і методи планування. Ще один важливий висновок з цього аналізу полягає у тому, що соціально-економічний бік планування має бути важливішим при постановці цілей планування і обиранні засобів їх реалізації.

По-друге, планування як елемент управління носить інформаційний характер. Інформаційна сутність процесу планування добре видно на прикладі стадій циклу планування. В процесі виробництва перед органами планування виникають проблеми. Тому першою стадією в плановому циклі є виявлення і формулювання проблеми, що включає збір та обробку інформації а також оцінку наслідків можливих варіантів планових рішень. Виходячи з цього приймається планове рішення. Після його реалізації інформація про отримані результати по системі зворотнього зв'язку до планового органу який, в свою чергу, на основі цієї інформації оцінює поточний стан, формулює нові проблеми і весь цикл планування повторюється. Формулювання проблеми, прийняття планових рішень, оцінка результатів завжди підпорядковані досягненню якоїсь мети. Саме тому планування завжди цілеспрямоване.

По-третє, планування на підприємстві виступає як один з важливих факторів інтенсифікації виробництва. Цей додатковий ефект можна приписати розподілу праці через зростання умінь кожного працівника, економію часу на зміну виду діяльності, а також спеціалізацію і можливість автоматизації процесу виробництва. Джерелом цього додаткового ефекту в процесі спеціалізації праці є планомірність. Плани встановлюють не тільки загальну тривалість всього процесу, але й послідовність всіх етапів, мінімізуючи нераціональні затрати ресурсів.

Створення системи планування на підприємстві потребує затрат, але ефект від раціональної організації виробництва перевищує ці затрати, адже планування підвищує ефективність та продуктивність праці.